

"NAŠ GLAS" izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščence in upokoјence.

Za pravično ureditev prejemkov

V zadnji številki smo poročali o odposlanstvu ljubljanskih strokovnih društev državnih in samoupravnih uslužbencev, ki je dne 4. februarja sporočilo težnje in prošnje vsega javnega nameščenstva ministru za socij. politiko in nar. zdravje, g. dr. Dragotu Marušiču.

Ob ti priliki je ljubljanska sekcija Jugoslov. učiteljskega združenja izročila g. ministru dr. Marušiču, kesneje pa tudi g. finančnemu ministru naslednjo

SPOMENICO:

Izpremembe uredb o draginjskih dokladah drž. uslužbencev in upokoјencev in odločba o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev, odobrene po ministrskem svetu na osnovi § 64. fin. zak. za leto 1934./35. in objavljene v Služb. Novinah z dne 13. aprila 1934., št. 84/XXI/195-198, so posegle globoko v življenjske interese velikega dela drž. uradnikov in vplivajo usodno na njihove družine. Te uredbe in odločbe so materialno in moralno prizadele tudi veliko število aktivnih in upokoјenih učiteljev in učiteljic, učiteljskih pripravnikov in pogodbenih uslužbencev, zato smatra Jugosl. učiteljsko združenje, sekcija za dravsko banovino v Ljubljani, v zmislu pravil § 3. točka č), za svojo dolžnost, opozoriti Vas, gospod minister, na težke posledice, ki bi nastale, ako bi se te uredbe in odločbe še nadalje izvajale.

Prejemki drž. uradnikov in upokoјencev so bili tekom zadnjih let že ponovno reducirani in so danes tako nizki, da pri uslužbencih nižjih položajev daleko ne dosežajo eksistenčnega minima. Zato je nad 90% poročenih uradnic naravnost prisiljenih s svojo plačo prispevati k vzdrževanju družine. Številni so primeri, ko je radi danes vladajoče brezposelnosti pri poklicih s samostalnim delom (čl. 42. zak. o neposr. davkih) ženina plača edini dohodek družine. Nagrade uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev zadostujejo jedva najnujnejšim potrebam in ne prenesejo nobenega zniževanja več.

Od meseca maja 1934., ko so stopile zgoraj omenjene uredbe in odločbe v veljavo, so se v polni meri pokazale njihove napake in trdote. Jugoslov. učiteljsko združenje, sekcija za dravsko banovino v Ljubljani, ugotavlja predvsem:

1. Izpremembe uredb o draginjskih dokladah drž. uradnikov in upokoјencev ter odločbi o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev izvajajo pri zniževanju prejemkov obraten princip progresivnosti od višjih proti nižjim prejemkom in zadevajo zato predvsem ekonomsko šibkejšje uslužbenke nižjih skupin in njihove svojce in to neglede na število družinskih članov.

2. Posegajo le v družine, ki je temeljna celica družbe in naroda.

3. Gmotno ne ogrožajo samo prizadetih družin in njihovih svojcev, marveč na stečaj odpirajo vrata popolni demoralizaciji in propadanju družine, ki ji rušijo materialne in moralne temelje. Uredbe direktno favorizirajo iste otroke, ki nečedo vršiti svojih moralnih in materialnih dolžnosti do staršev.

4. Ustvarjajo privilegiran položaj izvenzakonskih zvez, v katere bodo sedaj prisiljeni vstopati mnogi mlajši uradniki, ki bi si sicer ustvarili rodino.

5. Uredbe so same po sebi pogrešne, ker doseženi prihranki ne morejo odtehtati gornjih kvarnih posledic.

6. Odločno nasprotujejo načelu, da bodita mož in žena v službi enakovredna v vseh pravicah in dolžnostih. Žene so v državni službi dolžnosti obdržale, v pravicah pa so okrnjene. Za enako delo ne prejemajo enakega plačila.

Utemeljitev:

Po uredbah so predvsem osebne draginjske doklade predmet redukcije, zato so prizadele v prvi vrsti uslužbenke nižjih položajnih skupin, ki prejemajo manjše plače, a višje draginjske doklade.

Poročenim drž. uslužbenkam in upokoјenkam se draginjske doklade ali sploh črtajo, ali pa se znižujejo od 75—30%. Uredbe dosledno izvajajo večjo obremenitev gmotno šibkejših.

Primeri:

Vsota vseh mesečnih prejemkov uradnic od IV./1. do IX. skupine znaša v I. drag. razredu: Din 4170.—, 3270.—, 2900.—, 2500.—, 2160.—, 1905.—, 1650.— V teh zneskih je vračunana osebna draginjska doklada, ki dosega v posrednih skupinah: 500.—, 600.—, 650.—, 700.—, 750.—, 775.— Din (v VIII. in IX. skupini). Ako je mož državni uradnik VI. ali višje skupine, izgubijo te uradnice vso draginjsko doklado. Pri tem se znižajo njihovi prejemki za 12% v IV./1. skupini, 18% v IV./2. skupini, 22% v V. skupini, 28% v VI. skupini, 35% v VII. skupini, 40% v VIII. skupini in 47% v IX. skupini. Uradnica v IV./1. skupini izgubi torej le 12% in obdrži bto prejemke mesečno 3670 Din, uradnica IX. skupine pa izgubi 47% in znašajo njeni prejemki le še 875 Din. Padli so torej daleč pod eksistenčni minimum. Pred znižanjem sta bili plači obeh uradnic v razmerju 2.5 : 1, po znižanju pa se je razmerje izpremenilo v 4 : 1, ter ima uradnica IV./1. skupine 4 krat večje prejemke od uradnice v IX. skupini.

V vsaki od nešteti možnih kombinacij dosledno izgubljajo uradnice nižjih skupin večje vsote in večji procentualni del svojih prejemkov kakor uradnice višjih položajev.

Po letu 1933. upokoјene uradnice izgubijo doklado četudi so njihovi prejemki stvarno manjši od prejemkov upokoјenk izpred leta 1923.

Kako so prizadeti samski uradniki in uradnice, ki žive z roditelji v skupnem gospodinjstvu, kažejo sledeči primeri:

Osebna draginjska doklada drž. samskega uradnika (uradnice) III./1. skupine pri bto mesečnih prejemkih Din 5670.— se zniža za znesek Din 150, samskemu drž. uradniku (uradnici) v X. skupini z mesečnimi bto prejemki Din 1450.— pa se zniža za znesek Din 387.50.

Uradniškemu pripravniku (-ici) IX. skupine v I. drag. razredu pri mesečni plači Din 1320.— za znesek Din 263.— do 528.—, dnevničarju (-ki), zvaničniku (-ci) pri mesečni nagradi Din 900.— pa za znesek Din 180.— do 360.—

Jasno sliko te odredbe v praksi pa nudijo konkretni primeri:

1. Mati ima pokojnine Din 600.—, hčerka plače Din 1500.—, odtegljaj znaša Din 387.50.
2. Oče ima pokojnine Din 2800.— (ima 7 šoloobveznih otrok), hčerka plače Din 850.—, odtegne se ji Din 300.—
3. Mati, kronska upokoјenka, ima pokojnine Din 360.—, hči plače Din 1196.—, odtegljaj Din 387.50.
4. Mati ima pokojnine Din 400.—, hči ima plače Din 1350.—, odtegljaj znaša Din 375.—
5. Mati ima pokojnine Din 200.—, hči nagrade Din 800.—, odtegne se ji Din 300.—

6. Oče ima pokojnine Din 1800.—, hčerka plače Din 900.—, odtegne se ji Din 380.—

B. 1. Upokoјenka ima Din 640.— pokojnine. Ker je njen mož obrtnik (dasiravno je že več kot leto dni brez posla in zaslужka), se ji odtegne vsa draginjska doklada; ima sina in ostane za vse tri skupaj Din 240.—, ker se ji odtegne Din 400.—

2. Oče obrtnik brez delo in dohodkov, ki ima še 4 šoloobvezne otroke; plača hčerke Din 800.—, odtegne se ji Din 380.—

Število brezposelnih, ki jih je zaposlila država s prihranki na temelju teh uredb, ne odtehta še večjega števila oseb, ki so zaradi njih istočasno zašle v bedo in pomanjkanje.

Mnenja smo, da se primanjkljaj državnega budžeta nikakor ne sme kriti

z redukcijo tistih prejemkov, ki še niso dosegli eksistenčnega minima, ker je to skrajno nesocialno, a tudi ekonomsko zgrešeno, zakaj z znižanjem kupne moči širokih slojev se kriza samo poostruje. Navedeno jasno kaže, da so odredbe materialno in moralno zadele predvsem najnižje drž. uslužbenke in upokoјence in z njimi uradniško družino. Zato

prosimo,

da se uredbi o izpremembi draginjskih doklad drž. uslužbencev in upokoјencev ter odločbi o prejemkih uradniških pripravnikov, pogodbenih uradnikov, dnevničarjev in honorarnih uslužbencev, objavljene v Služb. Novinah z dne 13. aprila 1934., št. 84/XXI/195-198

prekličejo.

Viktor Pregelj:

Več zavednosti!

Vsem nam je še dobro v spominu poučna pripovedka o očetu, ki je imel devetero sinov. Prepri in razprtije so razdvajali brate. Nekega dne pa pokliče oče sinove k sebi, da vsakemu drobno paličico in jih pozove, naj vsak svojo prelomi, kar so sinovi z lahkoto in z nasmeškom na ustih tudi storili. Nato pa vzame oče prav take paličice, jih poveže v sveženj in nikomur od bratov ni uspelo prelomiti ga.

Isto se danes dogaja z državnimi uslužbenci. Vsak državni uslužbenec je eden sinov modrega očeta. Prepirajo in koljejo se med seboj, pogostoma kot Abderiti za oslovo senco, ter si s tem sami uničujejo svoj položaj, svoj obstanek in si poleg tega grene življenje, ki je že samo po sebi polno pelina. Paličice se neusmiljeno lomijo, lomijo se šibke eksistence, lomijo se življenja in po truplih žrtev bohotno koraka pošast razdora in prepira.

Vprašamo se, ali je to potrebno? Ali je potrebno, da drug drugemu grenimo življenje, da drug drugega izpodbijamo z njegovega položaja? Ali je potrebno, da vsak posameznik kljubuje viharju, ki ljuto buta obenj ter preti, vsak čas zlomiti ga, zrušiti ga do temeljev? Ne bi li bilo bolje povezati se v sveženj in tako vzajemno kljubovati napadom?

Lahko je reči: bolje je povezati se v sveženj — toda kako? V katero organizacijo naj vstopimo, ki bo dobra in za vse primerna. Da-li sploh imamo tako organizacijo? Kje bo najbolje zastopan naš stan, kje najbolj zaščiten naša zavest? Kje? V zadrugi! Zadruga je organizacija za vse. Zadruga je organizacija ponižanih in poteptanih, organizacija, ki vsakemu članu vliva nade v boljše bodočnost, organizacija v kateri se uveljavlja pravičnost in enakopravnost, organizacija v kateri lahko vsakdo najde koticček za-se, v kateri se lahko vsakdo uveljavi po svojih sposobnostih.

Zadruga je dom vseh zadrugnikov. Zato bi bilo potrebno, da se vsi državni uslužbenci organizirajo v zadrugi, ki s tem ne postane samo njih ekonomska organizacija, po kateri naj bi nabavljali najrazličnejše predmete za kritje vsakdanjih potreb, temveč naj postane tudi njih socialna organizacija, katera naj izraža vse njihove želje in zahteve na tem polju. Do tega pride mo pa le, če se bomo res prav vsi organizirali v strumno celoto, ker le v slogi je moč.

Da dosežemo ta idealni cilj, je potrebno, da podpiramo zadrugo po naših najboljših močeh, a podpirali jo bomo, če bomo pri zadovoljevanju svojih potreb mislili in računali samo na zadrugo. Samo ekonomsko močne

organizacije so močne tudi na drugih poljih.

Zadruga je dom vseh zadrugnikov, če govorimo o njeni prodajalni, je to trgovina vsakega posameznega člana, njegova solastnina, njegovo podjetje. Bo mar trgovec z milom hodil kupovat milo za lastno uporabo h konkurenčnemu podjetju, če ima v svojih zalogah tega blaga na pretek? Tak trgovec bi bil pač podoben človeku, ki žaga vejo, na kateri sedi. In državni uslužbenec? Bo šel mar kupovat predmete za kritje svojih potreb h konkurenčnemu trgovskemu podjetju, ko pa ima svojo prodajalnico, svojo zadrugo? Bo mar dopustil, da se bo dobiček stekal v trgovčev žep, ko z nakupom v zadrugi pripomore do tega, da ostane ves prebitek v njegovem lastnem žepu, v zadrugi.

Zadruga je podjetje za kritje skupnih potreb iz najboljšega in najcenejšega vira. Zakaj naj se državni uslužbenci ob teh okoliščinah poslužujejo trgovca in tam kupujejo kot posamezniki, ko pa lahko združeni v zadrugi kupujejo skupno s svojimi tovariši in na ta način, zaradi večjih količin, dosežejo znatno ugodnejše cene.

Pa poreče kdo, zakaj naj kupujem v zadrugi, ko pa tam ni nič ceneje kot pa pri trgovcu. Zadrugar bo odgovoril takole: Res je, da nudijo v zadrugi predmete, ki časih niso cenejši kot pri trgovcu. Pomisliti pa je treba, da so pri trgovcu tako nizke cene samo radi konkurence zadruga. Že zato je treba podpirati zadrugo, ker če bi zadruga prenehala poslovati, bi trgovci takoj izrabili situacijo in navili cene po mili volji. Ali pa mislite, da so v zadrugi res iste cene kot pri trgovcu? Navidezno so, v resnici pa ne. Zadruga vrede vsako leto svojim članom 4—5% od vsote nakupljenega blaga. Z drugo besedo, vsak nakup v zadrugi je za 4 do 5 % cenejši, kot pa pri kateremkoli trgovcu. Sicer skušajo tudi trgovci upeljati nekaj sličnega, vse to pa znaša v najboljših, vendar zelo redkih primerih kvečjemu 1/2% od nakupljene vrednosti.

Zato naj se vsi državni uslužbenci organizirajo v svojih zadrugah, ki bodo edine mogle zastopati pravilno in pravično njih gospodarske in pozneje tudi socialne interese. Zadruga zavednost naj bo tako popolna, da ne bo nikogar, ki ne bi vse svoje potrebe kril le v zadrugi.

»Vsi za vsakogar, vsakdo za vse« bodi naše geslo. S tem zadrugnim geslom oboroženi bomo dokazali svetu, da zadrugništvo ni samo za kulturne Angleže in Dance, temveč da se lahko z isto silo in z istim uspehom razvija tudi pri nas — nekulturnih Balkancih. V slogi je moč!

Državno računovodstvo

(Nadaljevanje.)

Sopogodbjenik plača vse državne in samoupravne davščine po zakonih, ki so veljali na dan javne licitacije oz. na dan zaključitve pogodbe. Preveč vplačane davščine se obračunavajo v odločbi o dospelosti izplačila v breme kredita, iz katerega se izplačajo izdatki za sam posel. Preveč vplačane samoupravne davščine pa je dolžno samoupravno telo, ki jih je prevzelo, vrniti sopogodbjeniku države.

Osebe, ki ne vrše solidno svojih poslov, ki so iz neosnovanih razlogov odstopile od izvršitve svoje obveznosti, ki so onemogočale izvršitev poslov, ki so pri izvrševanju poslov delale oblastvom težkoče z neosnovanimi zahtevami, dalje osebe, ki so se ponovno in težko pregrešile v svojih zakonskih dolžnostih nasproti uslužbenecem in delavcem, osebe, ki so nudile in sprejemale materialne koristi, da bi na javnih licitacijah sodelovale in osebe ki so z dajanjem gmotnih koristi vplivale na drž. uslužbenca pri odločanju v posrednih poslih, more finančni minister na predlog nakazovalca izključiti od državnih dobav za 1 do 3 leta.

Izvršitev del v režiji se smatra kot izjemnim načinom dela in se dovoljuje samo tedaj, kadar to zahteva izredna nujnost, tajnost, koristnost in način dela. Potreba izvršitve del v režiji mora biti predhodno in zadostno pojasnjena in opravičena. Dela v režiji se dovoljujejo samo tistim uradom, podjetjem in ustanovam, ki imajo strokovne organe. Izvršitev del do 10.000 Din odobrava pristojni nakazovalec, preko te vsote pa je potreben pristonek ministra za finance. Kadar vrednost posla presega 3.000.000 Din je potreben pristonek min. sveta.

Če reasumiramo določila tega (III.) poglavja zak. o drž. rač. iz l. 1934., dobimo naslednjo okvirno sliko.

Vsaki nabavi oz. poslu, ki ima za posledico izdatek iz drž. blagajne, služi za izhodišče **naredba za izvršitev posla**, ki jo izda pristojni nakazovalec in s katero se izdatek začasno angažira. Vsebovati mora: proračunsko vsoto, budžetsko partijo in pozicijo, znesek otvorjenega kredita in način nabave (potom ustne ali pismene licitacije, pismene ponudbe ali neposrednega dogovora). Hkrati predpiše nakazovalec tudi pogoje za vse posle, za katere je po zakonu potrebno skleniti pogodbo. Kakšni so ti pogoji in kaj morajo vsebovati, to nam pove § 118.

Za vse posle, ki so predmet ustne ali pismene javne licitacije se sestavlja **licitacijski zapisnik** po določilih § 135. V licitacijskem zapisniku je treba navesti, koliko znaša kavcija, v čem obstoji (gotovina, obveznice itd.), kje je

deponirana in kje zaračunana. Licitacijski zapisnik in **poročilo komisije**, v katerem je izčrpano obrazložiti, če je licitacija uspela — se izroči pristojnemu nakazovalcu. V komisijem poročilu je zlasti omeniti kvaliteto blaga ali posla in povolnost izlicirane vsote z ozirom na vsakokratne tržne cene. V ta namen je poročilo priložiti seznam tržnih cen, če ni bil že morda prej priložen licitacijskem operatu.

Na podstavi licitacijskega zapisnika in poročila komisije izda pristojni nakazovalec odločbo o oddaji posla. Od dne, ko se priobči ponudniku **odločba o oddaji posla**, se smatra, da je pogodba sklenjena. Sestavni deli pogodbe so označeni v § 142.

Pri **neposrednih dogovorih** (pogodbah) in **pogodbah potom pismenih ponudb** se je poslužiti komisijkega zapisnika. Komisijki zapisnik v širšem pomenu besede, kakor ga je predstavljal dosedaj običajni tiskani vzorec (2082—33), se po novem zakonu nekoliko spremeni. Referat, ki ga je običajno sestavljal režiser ali uradnik, ki ga je v ta namen določil nakazovalec, zamenjuje, kakor smo že zgoraj omenili, naredba za izvršitev posla, ki jo podpiše nakazovalec. Drugo ostane. Odločba, s katero je odredil nakazovalec oddajo posla (nakup materiala, oddajo dela), se po novem zakonu nazivlja odločba o oddaji posla. Na ta način obstoji novi komisijki zapisnik: iz naredb za izvršitev posla, iz odloka o imenovanju komisije, iz komisijkega zapisnika v ožjem smislu besede in iz odločbe o oddaji posla.

Eventualne kavcije je navesti na sličen način, kakor v licitacijskem zapisniku.

Komisijki zapisnik s pogodbo, ki jo mora podpisati pogodbjenik in člani komisije in ki mora vsebovati pogoje, pod katerimi je sklenjena, se dostavlja nakazovalcu v odobritev, izvemši primere, kadar gre za nabavke po § 148. Posle po § 148. odobrava po oblastilu nakazovalca komisija sama.

Vse pogodbe, katerih vrednost presega vsoto 100.000 Din, morajo oblastva pred (končno) sklenitvijo dostaviti drž. pravobranilstvu glede pravnega mnenja in eventualnih pripomb. Če se vrednost ne da preceniti ali pa presega vsoto 1.000.000 Din, je pogodbe poslati vrhovnemu pravobranilstvu na podstavi § 5. zak. o drž. pravobranilstvu z dne 15. VII. 1934., ki je stopil v veljavo 19. X. 1934.

(Dalje prih.)

Obleke kemično čistil, barva, plislra in lika tovarna J O S. R E I C H.

Vračunanje službe pred 18. letom starosti

Važna načelna odločba drž. sveta.

Splošna seja državnega sveta je prejela v odločitev vprašanje, kako je razumeti predpis 1. odst. 1. točke § 270 v zvezi s 1. točko § 119 u. z. glede vprašanja, da-li naj se službena leta, odslužena pred dovršenim 18. letom starosti, ki so bila odslužena pred 1. septembrom 1923., priznajo za odmero količine pokojnine. To je bilo potrebno, da se ohrani enotnost v sojenju državnega sveta, ker so posamezni oddelki istega različno odločali o tem vprašanju.

Na svoji splošni seji dne 7. decembra 1934., je državni svet pod štev. 33.162/34 proučil to vprašanje in ugotovil:

»Po 1. odst. 1. točke § 270 u. z. prehodnih določb uradniškega zakona se tistim drž. civilnim uslužbenecem, ki so bili to že pred 1. septembrom 1923., pa se upokoje po uveljavitvi tega zakona in izpolnjujejo pogoj za pridobitev pravice do osebne pokojnine, ki je postavljen v § 113 u. z., računa od časa, odsluženega pred 1. septembrom 1923. za določitev količine osebne pokojnine razen časa po § 116 tudi še čas, naveden v 13 točkah te zakonske določbe. K temu pride še predpis § 270 istih prehodnih določb, ki predpisuje, da vsa določila dosedanjih zakonov, s katerimi se urejajo razmere drž. uslužbenec, kolikor niso že s tem zakonom izrečno odpravljena — prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona, razen določil, katere ta zakon izrečno pušča v veljavi. Mimo tega je v § 248 istih prehodnih določb predpisano, da predpisi tega zakona veljajo za vse drž. uslužbenca, kakor za tiste, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona že v aktivni službi, tako tudi

za one, ki stopijo vanjo po tem dnevu, neglede na zakonske predpise, ki so veljali pred uveljavitvijo tega zakona in neglede na to, da-li jim je bila pokojnina prej odmerjena po predpisih, ki so prej veljali, ali ne.

Niti v eni teh prehodnih določb niti v katerem drugem določilu teh odredb tega zakona torej ni odločeno, da se službena doba pred 18. letom starosti priznava za pokojnino. Iz tega izhaja, da se mora tudi predpis 1. odst. 1. točke § 270 u. z. prehodnih določb uporabljati v zvezi s 1. točko § 119, tudi na te drž. uslužbenca in na njihovo event. službo pred 1. septembrom 1923. Zakaj, ker so po § 277 navedenih prehodnih določb prenehali veljati vsi predpisi, s katerimi se urejajo razmere drž. uslužbenec, kolikor s tem zakonom sicer niso izrečno ukinjeni, izvemši tistih, ki so izrečno pridržani, a v teh ni nobenega določila, po katerem bi se priznala za pokojnino tudi službena doba pred 18. letom starosti — se mora tod uporabiti 1. točka § 119 u. z. rednih predpisov navedenega zakona, po katerih se službena doba pred dovršenim 18. letom starosti ne priznava za pokojnino.

Iz teh razlogov je državni svet na splošni seji dne 7. decembra 1934. na podlagi 4. čl. zak. o drž. svetu in uprav. sodiščih in § 13 zak. o poslov. redu izdal to-le svojo

odločbo:

O umevanju 1. odst. 1. točke § 270 v zvezi s 1. točko § 119 u. z.:

»Leta, odslužena v državni službi pred dovršenim 18. letom starosti, se ne priznajo za pokojnino.«

Jubilej zadružnega dela

Šestdesetletnica Hranilnega in posojilnega konzorcija.

V sejni dvorani mestnega magistrata v Ljubljani se je v ponedeljek 18. februarja t. l. vršil ob lepem udeležbi članov jubilejni 60. redni občni zbor Hranilnega in posojilnega konzorcija, kreditne zadruge državnih uslužbenec v Ljubljani.

Občni zbor je otvoril predsednik g. direktor Josip Reisner, ki je uvodoma pozdravil vse navzoče zadružnike ter posebej še delegata Zveze nabavljajnih zadrug drž. uslužbenec v Beogradu, g. Ivana Deržića in revizorja g. Viktorja Pregelja. Poklonil se je nato manom pred kratkim umrlega bivšega zaslužnega predsednika zadruge, g. senatorja dr. Valentina Rožiča, katerega spomin so z iskrenim sočustvovanjem počastili vsi navzoči stojč.

Nato je predsednik g. Josip Reisner izčrpano razložil vse postavke letnega računa ter poročal v vseh važnejših ugotovitvah

glede pisarniškega in knjigovodstvenega poslovanja, o režijskih stroških, o pocenjenju posojil zadružnim članom, o upravi zadružnega »Doma« in o amortizaciji zadružnih dolgov in »Doma«.

Denarni promet zadruge je znašal v letu 1934. Din 13.925.076,55. Posojil je bilo izplačanih Din 2.231.434,39.

Za pocenjenje posojil je poleg odredb v zadnjih dveh letih, da se odpravi upravna pristojbina 1% od vrnjenih obrokov, da se vrnjeni obroki obrestujejo po 4% in da se obrestujejo tudi vsi prosti deleži, občni zbor sprejel tudi predlog upravnega odbora, da se že vplačani obroki po sklepu upravnega odbora ob ugodnem letnem računskem zaključku obrestujejo lahko tudi preko 4%, a največ do 8%, to je do iste obrestne mere, kakor velja za posojila, ter potrdil tudi sklep upravnega odbora, da se

Fr. Carco:

V obmorski krčmi

Zares ni bilo nemogoče, da gospod Jack ni bral časopisov, v katerih je bilo že dober teden vsak dan po dva in pol stolpca poročil o umoru v Moloh-baru. Toda začuden glas, s katerim je zakričal, ko sva se dotaknila tega predmeta, se mi je zdel vendar malce neumesten.

»Torej prav nič ne veste?« sem ga vprašal.

Mož se je zbral.

»Seveda vem!« mi je odgovoril z glasom, ki se je trudil, da bi bil naraven. »Neki Maspré, kajpada, neki človek iz Mar-seilla? In kajpada? He? No?« je vprašal gospod Jack, in zmečkal ob mizico svoje krčme cigareto, ki mu je ugasnila med prsti. »Kakšne neumnosti počne vendar policija!«

Treba je bilo poznati beznico ob morju, levo od pristanišča v Nizzi, kjer smo sedeli tisti večer, da si priznal, da je bila prava razbojniška jama. Petrolejka brez senčnika se je kadila na točilnici in kozarci, iz katerih smo zdaj pa zdaj srknili požirek vtihotapljenega whiskyja, so bili oškrbljeni kot stara žaga.

Gospod Jack je dostavil: »Saj vendar nič ne dožene, ali le?«

»Policija?«

»Glejte,« je nadaljeval in se oziral po širnem morju, »ta Moloh-bar... tega lokala ne bi nikakor hotel očrniti, ampak med nama povedano...« zmignil je z rameni.

»... To je prava...«

»Ah!« se je tedaj oglašila debela Maud, ki me je s svojimi nespodobnimi izrazi spominjala vselej na zgodnje otroške vtise, »Rekel je...«

»Jezik za zobe!« je zaklical z drugega konca mize nekdo iz družbe, v kateri sva sedela z Maud. »Georgina bo pela. Prinesi malo kitaro, Jack! Je kaj prida?«

Georgina je imela lep glas. Toda vse preveč je bila zmerom pripravljena, da prične s petjem na prvo prošnjo kogarkoli, da bi nas mogla očarati.

»He,« se je vmes oglašila Maud, »... le malo bolj čuvstveno, Georgina!«

Prvi zvoki kitare so zadržali: »Ob uri, ko po nočnih krčmah plavalaska Rita...« je pričela pevka.

Jim, ki se mu je uprl tango, je zavzdihnil: »Spet ta stara lajna!«

»Reci no,« je zašepetala Maud in se sklonila k meni, »o čem si pa poprej govoril z gospodom?«

»Gospod,« to je bil Jack, je blagovolil odvrniti:

O Moloh-baru. O čem vendar neki? Pst!... Dajta no, da bo mogla gospodična peti! Čudovita pevka, kaj?«

»Ampak ta Moloh-bar...«, je vztrajala Maud.

Okoli ust se je gospodu Jacku začrtala čudna guba. Toda zdelo se je, da je ponovljeno vprašanje, katero mu je stavila Maud, preslišal in oči, ki jih je imel obrnjene proti Georgini, so mu sijale in razsvetljevale blede obraz.

»Molči!« sem po tistem dejal Maud.

Vroč vonj, ki ga je bilo kar sladko vdihavati, je vel od nje, in v ti umazani krčmi, ki je gledala na morje, je bila družina tega debelušnega, ljubeznivega dekleta res kar očarljiva.

»Greva?« je vprašala Maud, dovolj glasno, da jo je gospod Jack mogel slišati. »Rada bi šla tje in si ogledala vse to, zakaj od umora...«

»Bolje bi bilo, da ne vtikate prstov v to reč!« je izjavil gospod Jack, ne da bi obrnil glavo. »Zakaj vsa ta zgodba...«

»Čemu?«

»Je pač že tako!« je naglo odvrnil.

Zdelo se je, da uživa kakor v vročici pesem, katero je Georgina, na mizi sede, prepevala s hreščeče presunljivim glasom. Popolna nesmiselnost pesmi je očitno učinkovala nanj. Maud in jaz sva gledala po morju. Bilo je golo in kakor da beži, in skale, katere je obilavalo z rahlim grgranjem, so ostro zarisanle kipele iz valov. Petje je prenehalo. Gospod Jack je moral nositi pijačo na mizo in vtis, katerega sem dobil o njem ob prihodu, se mi je poostiril, zakaj prišel je k moji mizi, sedel poleg mene in mi zaupal, čeprav nisem mogel prav ugeniti, kaj je Georgina s svojim petjem razrila v njem: »To so zmerom prepevali tam!«

»V Moloh-baru?«

»Kajpada!... Veste... le sem ter tja sem zahajal tjakaj. Pridejo večeri, ko potrebujem ljudi okoli sebe... Tukaj je razen vojakov iz kasarne le prav malo gostov. Tako sem torej marsikdaj proti deveti, po mirozovu, zaprl štacuno... In kakšni ljudje so bili tamkaj!... Pilo se je mnogo in cigani so igrali melodijo, ki jo je pela Georgina. Drugi spet so plesali...«

»Ah!« se je oglašila Maud, ki ni bila ravno preveč prebrisana, »cigani... torej tudi cigani so bili v Moloh-baru?«

»Seveda, tudi ti so bili!« je potrdil gospod Jack.

»Ampak,« sem poizvedoval, »kako se je le moglo to zgoditi?«

Gospod Jack je odvrnil pogled od mene stran in čečkal, da mu ni bilo treba odgovarjati, nekakšne čudne čačke, ki naj bi nič ne predstavljale, po mizi.

Ostal sem trdovraten.

»No, ampak policija bi bila pa končno le morala iskati med ljudmi, ki so tiste čase zahajali v bar...«

»Jaz tisti večer nisem bil tam!« je pojasnil gospod Jack.

Nato me je jezen zaradi izgovorjenih besed ošinil z nezaupljivim pogledom, vstal in z rokami v žepu odšel za točilnico. Od tam je pričel dolgo buljiti vame.

»Kaj pa je vendar?« je Maud zmedena vprašala.

Zdaj sem še jaz vstal.

»Nič drugega,« sem rekel, in pristopil k drugim mizam, kjer so naši prijatelji praznili kozarce, »kot, da zdaj zares gremo.«

»Kasno je že,« je ugotovila Georgina. Ob točilnici sem plačal zapitek. Gospod Jack je prijel svetiljko, da nam posveti. Bil je majhen, suhljat mož, v prekratkih hlačah in elegantnih čevljih. Za trenotek sva se spogledala.

»Lahko noč!« je zagodel.

Toda, ko sem čisto nehoti zaostal za skupino ostalih, me je čuden občutek pri-moral, da sem se hipoma obrnil.

»No?« je zamrmral gospod Jack z zamolklim glasom.

Dejal sem mu: »Nič! Saj me vsa stvar sploh nič ne briga!... Vendar pa morate pri vsi ti zgodbi priznati, da ste imeli srečo, da ni takrat policija...«

Gospod Jack se je prostaško in zavrženo zakrohotal. Zaloputnil je z vratini in med tem, ko je obračal ključ v ključavnic, sem zunaj čisto natančno slišal, kako je morda namenoma, da bi ga slišal, dejal:

»Policija?... Ha, ha... Kako neki?... Le nič skrb, da bi me motila, saj sem sam zraven, pri ti bratovščini, ti tepec ti!«

pri posojilih zniža število potrebnih deležev tako, da da zadruga za en delež čistih Din 2.000.— posojila, za vsakih nadaljnjih začetih Din 2.000.— pa je treba vplačati še po en delež.

Cisti dobiček zadruge znaša v l. 1934. Din 69.830,96.

Poročilo tajnika g. Viktorja Markiča omenja, da je štela zadruga konec l. 1934. vseh skupaj že 1594 članov s 7266 deleži. Na sejah upravnega odbora, ki jih je bilo 27, je bilo rešenih 786 prošenj za posojila. Posojila so bila odobrena 698 prošilcem, 88 prošelj za posojilo pa je bilo zavrnjenih.

V počastitev spomina blagopokojnega viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja je upravni odbor votiral znesek Din 1.000.— Društvu za otroško varstvo in mladinsko skrb v sodnem okraju Ljubljane.

Iz fonda za članske namene pa je upravni odbor na podlagi razpisa izplačal 15 podpor po Din 200.— najrevnejšim vdovam in sirotam državnih uslužbencev.

Po poročilu nadzorstvenega odbora, ki ga je podal predsednik g. dr. Filip Orel, je občni zbor soglasno odobril letni račun in predlog upravnega odbora o razdelitvi čistega dobička ter podelil upravnemu in nadzorstvenemu odboru absolutorij.

K točkama zborovalnega reda: »Določitev višine, do katere se sme zadruga za-

dolžiti« ter »Določitev višine, do katere sme zadruga prejemati hranilne vloge«, je občni zbor soglasno odobril predlog upravnega odbora, da se zadrugi v tem oziru ne stavijo nikake meje. Tudi glede določitve višine, do katere sme zadruga odobriti posojila članom, je občni zbor osvojil predlog upravnega odbora, da ostane zadruga pri stari praksi podeljevanja posojil do zneska Din 5.000.—, v utemeljenih slučajih do Din 10.000.—.

Pri dopolnilnih volitvah so bili izvoljeni v upravni odbor gg. Josip Reisner, direktor tehniške srednje šole, Viktor Markič, računovodja pri apelacijskem sodišču, in gđ. Minka Weber, viš. pis. oficijalinja pri okrožnem sodišču, vsi v Ljubljani ter 3 namestniki. V nadzorstveni odbor pa g. Srečko Vodopivec, banov. višji rač. inspektor ter 2 namestnika.

Občni zbor je v imenu Zveze kot njen delegat pozdravil tudi član upravnega odbora g. Ivan Deržič. Čestital je konzorciju — kot najstarejši kreditni zadrugi državnih uslužbencev v državi — k proslavi 60 letnega jubileja in vzpodbujal državne uslužbenke k vzajemni tovariški samopomoči ter k priključitvi v lastne kreditne zadruge in s tem h gospodarski osamosvojitvi. Ves občni zbor je potekel v najlepši harmoniji in slogi.

V. Pregelj:

Naše socijalne ustanove

Kakor pri mariborski Nabavljalni zadrugi tako so tudi pri Nabavljalni zadrugi državnih uslužbencev v Ljubljani vpeljali posmrtninsko zavarovanje z dnem 1. januarja 1934. leta. Na rednem obnem zboru dne 31. marca 1933 je bil odobren tudi zadevni pravilnik, iz katerega posnemamo sledeče:

Zavarovanje se deli v dve vrsti: v prostovoljno in v obvezno zavarovanje. Prostovoljno zavarovanje bazira na samopomoči. Vsak član, ki je zavarovan (a zavaruje se lahko vsak član, če se hoče), plača zadrugi v primeru smrti člana oziroma njegovega zakonskega druga malenkostno vsoto Din 2.— za vsak smrtni primer. To vplačilo se pa ne izvrši v gotovini. Koncem leta se ti zneski odbijejo od povračila, ki si ga je član prihranil s tem, da je kupoval pri zadrugi razne potrebščine za kritje svojih potreb. Če pa član ni kril svojih potreb v zadrugi oz. jih kril v tako mali meri, da povračilo ne doseže dolžnega zneska za posmrtninske datjave, tedaj mora član v gotovini plačati, oz. doplačati prispevek za posmrtnino. Te prispevke izplačuje zadruga med letom kot predujem iz dobrodelnega fonda, potem, ko se pa prispevki odtegnejo članom od povračila dobička, se isti povrnejo dobrodelnemu fondu.

Kako velike važnosti je ta način samopomoči za vse drž. uslužbenke, vidimo iz sledečega dejstva. V hiši je bolezen, ki žre in žre težko prihranjeni denar državnega uslužbenca. Denar kopni kot pomladanski sneg. To je seveda le v tistih redkih primerih, ko je državnemu uslužbencu uspelo, da si je mogel pritržiti od svojih že itak pičlih prejemkov košček trdega kruha in ga položiti na stran »za črne dni«.

Kaj pa, kjer tega ni, in to je v veliki večini primerov? Državni nameščenec, ki že itak komaj vegetira, zaleze v dolgove, a »dug je zao drug«. Zgodi se, in to pogostoma, da bolnik umrje in revež državni nameščenec, ki radi boleznimi tiči do ušes v dolgovih, ne dobi nikjer več na posodo.

Brez denarja in brez sredstev ne more nuditi dragemu pokojniku niti podobnega pogreba. V takih primerih pride do izraza le samopomoč, ki jo je vpeljala naša zadruga. Naj se ne mužajo zdravi in mladi državni nameščenci češ, preden se bo to zgodilo, se bomo že pravočasno vpisali, saj imamo še toliko in toliko let časa. Toda glejmo resnici v oči. Nihče ne ve, kaj ga jutri čaka. Danes meni, jutri tebi — poje čas. Nezgodna, nesrečen slučaj in ni nas več. Zato je potrebno, da so vsi člani Nabavljalne zadruge tudi člani vzajemne samopomoči. Če bomo vsi člani iste, potem se bo lahko doprinos znižal na polovico in podprli bomo neštečne vsi vzajemno in ne samo tišči redki, ki se zavedajo svoje stanovske dolžnosti do bližnjega in ki uvidevajo ogromni pomen in dobrobit takega vzajemnega zavarovanja.

Druga vrsta zavarovanja je splošno, rekel bi obvezno zavarovanje. V primeru smrti dobivajo namreč iz do-

brotovnega fonda podporo člani družniki in njihova družina. Te podpore pa se ravna po povprečnem letnem nakupu člana v zadnjih šestih letih. Če zadrugičnik še ni član šest let, se vzame povprečni nakup onih let, odkar je že član. Pravico do te podpore imajo samo člani, ki so v zadnjih štirih mesecih pred smrtnim primerom tudi v resnici kupovali v zadrugi specerijo. Pričeto leto, ako ni preteklo 10 mesecev, se ne šteje.

Pri tem zavarovanju je deležen član podpore, ki znaša v primeru smrti člana 20%, njegovega zakonskega druga 15%, ob smrti zakonskega ali pozakonjenega otroka ali pa nezakonskega otroka članice, dokler je v oskrbi staršev, 10% od povprečnega nakupa v zadrugi, izračunanega na opisani način.

Tako naša zadruga. Poleg povračila letnega dobička, ki ga vsakoletno vrača zadrugičnikom nudi istim še brezplačno obče posmrtninsko zavarovanje, s katerim skuša ublažiti težki položaj našega državnega uslužbenca v nesreči. Pa si oglejmo tako zvano svobodno trgovino! Mar je nji briga in skrb državnega nameščenca, njegova beda, njegovi križi in težave. Glavno in edino geslo trgovine je profit in zopet profit.

Pravo nasprotstvo tega je pa zadruga, ki se nam vsak dan kaže v vsi svoji socialnosti in humanosti. In vendar ni odziv med državnimi uslužbenci tak kakršen bi lahko bil. Zadruga vam nudi vse, kar želite. Poleg tega je pa še poskrbela za črne dni vašega življenja, ko vas udari bič usode z najtemnejšim koncem.

Državni nameščenci, državne nameščence! Pristopite k zadrugi, ki je edina vaš dom.

Do sedaj je zadruga izplačala iz dobrotovnega fonda, ki je bil lani oživotvorjen, ob teh smrtnih primerih:

Za člane:

1. Dr. Kobe Ernest, starešina sreškega sodišča — Din 1682,18.
2. Berce Alojzij, učitelj — Din 1612.—
3. Stiasny Alojzij, kapetan v pok. — Din 1256,50.
4. Zupan Josip, upravitelj jetnišnice — Din 1415.—
5. Dr. Zbašnik Franc, dvorni svetnik v pok. — Din 576,97.
6. Mehle Anton, višji sodni ofic. v pokoju — Din 2056,04.

Za družinske člane:

1. Muravs Nežica, hči ban. arhivarja — Din 419,75.
2. Brufach Zmago, sin viš. davč. kontrolorja — Din 902,60.
3. Guštin Cecilija, žena učitelja — Din 317,25.
4. Židan Terezija, žena fin. nadpreglednika — Din 1434,45.
5. Brodnik Ana, žena učitelja — Din 822,28.
6. Pregelj Vlasta, hči uradnice poštne hranilnice — Din 173,18.

Zborovanje maribor. upokojenih železničarjev

Deseti občni zbor maribor. upokojencev U. J. N. Z. B. se je vršil pod predsedstvom starega borca za železničarske pravice, tov. Antona Rebola dne 9. februarja v prostori prejšnjega Grajskega kina. Po pozdravu delegata ljubljanskega odseka upokojencev tov. Škerjanca in zastopnika policije gosp. Canjka se je v vznešenih besedah spominjal tragične smrti viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja ter pozval navzoče, naj se s trikratnim »Slava!« odzovejo njegovemu spominu ter hkrati s trikratnim »Živel!« tolmačijo vdanost Nj. Vel. kralju Petru II.

Nato je prešel na dnevni red. Poročal je, da je bilo minilo leto za železničarje polno pretresljajev. Odpravljene so bile po piejšnjem ministru vse vozne olajšave, ki so se nam po demisiji istega spet vrstile, vendar pa so ostale za upokojence še vedno omejene. Podvzeto je vse, da pridejo tudi upokojenci do svojih nekdanjih pravic. Glede odvzema režijskega premoaga vdovam in sirotam se je na njegovo pobudo stvorila deputacija vdov na Slov. žensko društvo, na gospo Maistrovo in na tajnico tega pokreta gospo dr. Lipoldovo. Dvorna dama gospa dr. Tavčarjeva je poslala obširno zadevno spomenico merodajnim faktorjem. Predsednik je prešel nato na bolniški fond, na rentnino ter na kuluk. Poudarjal, da se morajo zakoni glasiti v prid uslužbencev, ne pa v prid uprave.

Zborovalci so nato soglasno sprejeli sledečo

resolucijo.

1. Neomejena režijska vožnja po drž. železnicah in parobrodih.

2. Upokojenci drž. prometnih ustanov naj se prevedejo za nakazovanje svojih mesečnih pokojnin od finančnih direktorij k oblastnim direktorijam drž. železnice, vsled finančnih ovir za brezhibno nakazovanje pokojninskih prejemkov vsakega 1. dne v mesecu.

3. Hitro priznavanje in odmera rodbinskih prejemkov.

4. Popolna odprava kuluka za upokojence.

5. Železničarskim vdovam naj se zopet dovoli nabava premoaga po režijski ceni.

6. Staroupokojenci, ki so se pri vršenju svoje službe vsled nezgode za nadaljno delo onesposobili, dobivajo po takratnem avstrijskem zakonu rente še vedno v kronah. Tem naj se njihove nezdgodne rente času in današnjim življenjskim razmeram primerno preuredijo in prevedejo.

7. § 121. v zvezi s § 258. zakona o drž. prometnem osebju naj se toliko spremeni, da bo uslužbencem v korist in ne v škodo. §§ 126. in 152. ne ščitita osebja drž. prom. ustanov proti nezdgodam, pač pa samo upravo.

8. Mesto Maribor naj se uvrsti v prvi draginjski razred, ker je to mesto znano kot eno najdražjih mest na severni meji države, kar de facto tudi je.

Tovariš Škerjanc kot ljubljanski delegat se je jako laskavo izrazil o delovanju mariborskega odseka upokojencev, češ, da je Maribor dal marsikatero dobro in zdravo inicijativo.

Nato so sledile volitve in je bil tov. Anton Rebol ponovno izvoljen za predsednika, a tov. Jakob Bačnik za tajnika.

Vestnik

Novi finančni direktor. Tik pred sklepom redakcije lista izvemo, da je bil ljubljanski finančni direktor g. dr. Ljudevit Valjavec pomaknjen v višjo položajno skupino in hkrati predstavljen za direktorja drinske fin. direktorije v Sarajevu. Za finančnega direktorja v Ljubljani je pa imenovan g. Avgust Sedlar, dosedanji pomočnik fin. direktorja. Imenovanje novega direktorja prav iskreno pozdravlja vse finančno uslužbenstvo, ker ga pozna kot strogo objektivnega, nepristranskega in pravičnega predstojnika, ki ima srce in razumevanje za nadloge in tegobe drž. uslužbencev in upokojencev. Prav tako pa je prepričano, da bo g. dr. Valjavec, ki je kot direktor ponovno dejavno dokazal svoje simpatije fin. uradništvu in upokojencem brez razlike stroke, tudi na svojem novem službenem mestu ohranil državnemu uslužbenstvu vso naklonjenost. — Podrobneje bomo poročali v prihodnji številki lista.

P. n. naročnikom! Uprava lista si dovoljuje prositi vse p. n. naročnike, ki še niso poravnali naročnine, da to čimprej store. Doslej je plačala komaj polovica vseh naročnikov. Zaostanki na naročnini iz prejšnjega leta segajo visoko v tisoče dinarjev. Ker mora naš list redno sproti plačevati vse stroške, upamo, da bodo tudi naročniki storili svojo dolžnost in poslali naročnino. Zaostankarji naj pa krijejo dolgove vsaj deloma in v obrokih, če jih na enkrat ne morejo plačati. Neredno plačevanje naročnine resno ogroža obstoj lista.

Naši pokojniki. V Ljubljani je dne 12. februarja umrl upokojeni višji sodni oficijal Anton Mehle. Pokojnik, ki je pred upokojitvijo dolga leta služboval v Novem mestu, je bil zvest naš naročnik, odkar list izhaja. Pogreb blagega pokojnika je bil dne 14. februarja ob številni udeležbi stanovskih tovarišev in znancev. N. v m. p.!

Jubilej. Na god svojega patrona je dne 14. februarja obhajal sedemdesetletnico rojstva upokojeni gimnazijski direktor g. dr. Valentin Korun. Rodil se je leta 1865. v Glinjah pri Braslovčah, obiskoval gimnazijo v Celju, slavistične in filološke nauke je pa dokončal na univerzi v Gradcu. Kot suplent in profesor je služil v Ljubljani, Kranju, nato spet v Ljubljani dolga leta na I. državni gimnaziji, končno je pa kot ravnatelj III. državne gimnazije leta 1925. stopil v pokoj. Gospod dr. Korun je odlični pedagog, ki je vzgojil veliko število slovenskega razumnostva, je pa tudi priznan leposlovec. Objavil je veliko število prikupnih črtic, zanimivih potopisov, zlasti pa šegavih humoresk v najrazličnejših listih. Nekater izmed najboljših je zbral v knjigi »Spake«, ki je doživela dvojico izdaj. Toda tudi v strokovnem organizacijskem delu se je dr. Korun živahno udeleževal in vodil od leta 1919. do 1925. ljubljansko sekcijo Professorega društva, kjer je pokazal svoje velike strokovne in organizacijske zmožnosti. Kot zaslužnemu šolniku, priznanemu leposlovcu, odličnemu

organizacijskemu delavcu in vzglednemu tovarišu ter zvestemu naročniku našega lista, želimo ravnatelju dr. Korunu še dolgo vrsto zadovoljnih in zdravih let!

Vozne ugodnosti banovinskih uslužbencev. Ze od ustanovitve banovnih se trudi banovinsko nameščenstvo, da bi doseglo enake ugodnosti za vožnjo po železnici, kot jih imajo banovski uslužbenci. Doslej te ugodnosti ni bilo mogoče doseči navzlic vsem naporom in neštevilnim intervencijam. Odkar so pa prejemki banovinskih nameščenecv povsem izenačeni s prejemki drž. uslužbencev, ni več prav nobenega razloga, da se jim ne prizna pravica do znižane vožnje. Saj opravljajo banovski in državni uslužbenci v bistvu iste posle in je torej prav, da bi imeli tudi iste pravice, ko imajo iste dolžnosti. Zato vsi drž. uslužbenki upravičeno pričakujejo, da se banovinskim nameščencem čimprej izdajo železniške legitimacije za polovično vožnjo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin v Ljubljani, Vodnikov trg št. 5

V A B I L O

na

XIII. redni občni zbor,

ki bo v dvorani Delavske zbornice, Miklošičeva cesta v Ljubljani, v petek, dne 22. marca s sledečim dnevnim redom:

1. Konstituiranje občnega zbora.
2. Poročilo upravnega in nadzornega odbora:
 - a) poročilo o reviziji (ustno),
 - b) odobritev letnega obračuna,
 - c) razdelitev čistega prebitka iz leta 1934,
 - č) podelitev razrešnice upravnemu in nadzornemu odboru.
3. Sprememba pravil (poprava naslova zadruge).
4. Volitev treh članov in štirih namestnikov upravnega odbora in enega člana ter treh namestnikov nadzornega odbora.
5. Predlogi in pritožbe zadrugičnikov.
6. Raznoterosti.

Opomba:

1. Skupščina sklepa polnodeljavno, kadar je navzoč eden več kot polovica zadrugičnikov (člen 35 pravil): Ako na določeni dan in uro ne pride toliko zadrugičnikov, se bo vršil občni zbor pol ure kasneje na istem kraju in z istim dnevnim redom in to sklepal polnodeljavno brez ozira na število navzočih zadrugičnikov.

2. Letni račun za leto 1934 je zadrugičnikom na vpogled v zadrugični pisarni, Vodnikov trg št. 5, med delavnimi urami.

Za upravni odbor:
Zigon Alojzij, s. r.,
t. č. predsednik.

Priznanje učiteljstvu. Dne 1. februarja 1935. je sprejel minister za socialno politiko in narodno zdravje g. dr. Drago Marušić odposlanstvo JUU, ki mu je izročilo spomenico glede odprave odločb o znižanju draginskih doklad. Ob ti priliki je minister izjavil: »Visoko cenim učiteljstvo in njegovo delo, stojim na stališču, in je tudi moja iskrena želja, da bi moralo biti v parlamentu več učiteljev, kakor doslej.« — Ta izjava je v veliko čast vsemu učiteljstvu in kaže, da njegovo delo odločujoči činitelji pravilno ocenjujejo.

Nadzorstvo nad organizacijami državnih uslužbencev. Poročali smo že, da je prometno ministrstvo izdalo na vprašanje, kaj je v smislu § 78. zak. o drž. prom. osebe smatrati kot nadzorstvo nad strokovnimi organizacijami, posebno razlago. Ta slove: »Strokovna društva državnih uslužbencev so pod nadzorstvom prometnega oz. resortnega ministra. Iz te pravice do nadzorstva sledi, da je prometni minister pooblaščen pregledati celokupno delo in gospodarstvo pri takem društvu, kadarkoli se pojavi opravičena sumnja, da postojijo disciplinski prestopki. V ta namen so društva dolžna dati na zahtevo svoje knjige, korespondenco in druge listine na vpogled.«

Popravljanje železniških upravnih stanovanj. Generalna direkcija drž. železnice je odredila, da se zaradi preizkušnje kredita popravila v upravnih stanovanjih železniških uslužbencev ne bodo vršila več na državne stroške. Dovoljena so samo popravila neodložljivega značaja, kakor n. pr. ob poškodbah raznih instalacij in slično. Tudi beljenje se ne vrši več na državne stroške. Vsako popravilo se pa sploh sme izvršiti samo z odobrenjem železniške direkcije, kar velja tudi za selitev.

Dnevne senatorjev in poslancev. Finančni minister je z razpisom št. 36.405/1 od 27. avgusta 1934 pojasnil, da se določbe o znižanju prejemkov drž. uslužbencev od 11. aprila t. l. ne nanašajo na dnevne, katere prejemajo senatorji in narodni poslanci, ker se te dnevne smatrajo kot povračilo dejanskih stroškov, katere povzročajo izvrševanje mandata. Zato teh dnevnic ni smatrati za dohodek od osebnega dela in se torej njihovim ženam, aktivnim in upokojenim, oz. njihovim neporočenim sinovom in hčeram službeni prejemki zaradi tega ne znižajo. To se zgodi le, če imajo senatorji oz. narodni poslanci kot zasebni dohodek od premoženja, oz. če opravljajo kak v citiranih odločbah navedeni posel.

Zborovanje davčnih uradnikov

Dne 16. februarja t. l. se je vršil redni občni zbor Zdrženja davčnih uradnikov, sekcije Ljubljana. Točno ob napovedani uri se je zbralo v dvorani restavracije »Slamič« okoli 60 članov Zdrženja iz vseh krajev dravske banovine. Zborovanja so se udeležili tudi gg. finančni direktor dr. Ljudevit Valjavec, višji fin. svetnik Josip Mostež, fin. svetnik M. Pirkmajer in davčni inspektor Ivan Mešek. Brzobjavno so pozdravili zborovanje predsednik centralnega Zdrženja, višji inspektor Simić in tovariši davčne uprave v Gornjem gradu.

Zborovanje je otvoril predsednik gosp. Stanko Ribnikar. Uvodoma se je s toplimi besedami spominjal našega blagopokojnega kralja Aleksandra I., čegar spominu so navzoči vzdiknili trikrat »Slava«. Spomnil se je tudi onih tovarišev, ki so nas v minilemu letu za vedno zapustili.

Predsednik je nato iskreno pozdravil navzoče gg. predstojnike in vse tovariše zborovalce, nakar je podal svoje poročilo tajnik kontrolor gosp. Viktor Koritnik. Poročal je o delu odbora, ki v zadnjem letu ni zahtevalo posebnega truda, ker važnih načelnih vprašanj v glavnem ni bilo reševati. Odbor se je z ostalimi organizacijami mnogo prizadeval, da doseže V. položajno skupino za tovariše, ki nimajo potrebne kvalifikacije, nadalje je interveniral na raznih mestih in v raznih vprašanih sploš-

nega strokovnega in osebnega značaja. Tajnik je nadalje poudarjal razveseljivo dejstvo, da se novo imenovani pripravniki redoma priglašajo za vstop v organizacijo in je prosil vse navzoče, naj skušajo pritegniti v članstvo še vse tiste, ki dosedaj niso bili včlanjeni. Poročal je nadalje o delu na reorganizaciji pogrebnega sklada, ki se bo nadaljevalo, dokler se tudi to važno vprašanje ne reši v splošno korist vseh članov sklada.

Blagajnik kontrolor g. Josip Klemenčič je podal zadovoljivo poročilo. Stanje društvene blagajne je dokaj pozitivno. Prosil pa je prav nujno, naj bi vsi zastankarji čimprej poravnali svoje dolgeve. — Sledilo je poročilo nadzornega odbora, nakar je prejel odbor soglasno razrešnico.

Debata k poročilu je bila prav kratka in stvarna.

Obravnavala sta se tudi predloga tovarišev gg. Avg. Madila iz Maribora in J. Koselja iz Škofje Loke, glede katerih so bili storjeni primerni sklepi.

Za upravno leto 1935/1936. so bili nato v društveni odbor soglasno izvoljeni: gg. Ribnikar, Fajt, Germovšek, Badiura, Klemenčič, Koritnik, Mächtig in Divjak; v nadzorni odbor pa gg. Mavrovič, Čuš, Vajdetič in Vošnik.

Po zaključenem zborovanju se je razvilo prav animirano tovariško razpoloženje.

Iz organizacij.

Podporno društvo državnih in banovinskih uslužbencev dravske banovine ima svoj 5. redni občni zbor v nedeljo, dne 10. marca t. l. ob 9. uri v beli dvorani hotela »Union« v Ljubljani. Dnevni red: 1. Konstituiranje občnega zbora. 2. Poročilo odbora. 3. Poročilo pregledovalcev računov. 4. Dopolnilne volitve. 5. Predlogi odbora. 6. Predlogi članstva. 7. Slučajnosti. — V primeru nesklepnosti se bo vršil pol ure pozneje istotam z istim dnevnim redom nov občni zbor, ki bo sklepal veljavno neglede na število prisotnih članov.

Zdrženje p. t. t. uslužbencev, podobor v Mariboru. V nedeljo dne 10. marca bo ob 3. uri popoldne v hotelu »Novi svet« v Mariboru, Jurčičeva ul. 7, redni letni sestanek mariborskega podobora dravske sekcije Zdrženja p. t. t. uslužbencev. Na

sestanku se voli uprava, delegati in namestnik v skupno sekcijo in se bo sprejela tudi resolucija za odbor banovinske sekcije.

»Društvo jugoslovanskih drž. upokojencev in upokojenk v Mariboru« ima svoj 2. redni občni zbor v nedeljo, dne 3. marca ob 8.30 v mali dvorani v I. nadstropju Narodnega doma. Spored: a) Otvoritev in poročilo načelstva. b) Poročilo tajnika. c) Poročilo blagajnika. d) Poročilo preglednikov. e) Sprememba pravil. f) Volitve. g) Samostojni predlogi.

Poštarji pri predsedniku vlade. Dne 8. februarja se je predstavilo odposlanstvo Zdrženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije g. predsedniku ministrskega sveta. V imenu odposlanstva ga je pozdravil voditelj deputacije, g. Vl. Krstić. Predložil je g. min. predsedniku poglavitne želje svoje organizacije, ki so v glavnem: 1. Vozne ugodnosti (vozovnice po režijski ceni),

kakršne že uživajo železničarji. 2. Ureditev napredovanja poštinih uslužbencev in vračunanje vojaške službe, odslužene preko kadrskega roka, v leta efektivne državne službe. 3. Potreba enotnega, skupnega združenja za vse p. t. t. uslužbenke, ker službeni interesi zahtevajo, da se vsi uslužbenki iste resorte združijo v skupnem enotnem društvu. 4. Odpravijo naj se odločbe o znižanju osebnih draginskih dokladov in nagraj omoženim in samskim uslužbenkam. — Po poročilu »Jugoslovenske pošte« je g. predsednik Jevtič pazljivo poslušal izvajanja odposlanstva in izjavil, da so mu potrebe in težnje p. t. t. osebj, kakor tudi vseh drugih državnih nameščencev, dobro znane. Gospod predsednik vlade smatra, da je današnje stanje drž. uslužbencev samo prehodno in da se bo trudil, da se popravi. Dodal je, da so zahteve poštinih uslužbencev zmerne, minimalne, skromne in umestne ter da jih bo z resortnim ministrom proučil in vsem upravičenim zahtevam ugodil. Kar se pa tiče organizacije je g. min. predsednik izjavil, kakor poroča navedeni list, da je želja obdržati edinstvenost organizacije upravičena, pri čemer je naglasil, da je tudi želja vlade, da obstoji edinstveno in strnjeno Zdrženje p. t. t. uslužbencev za vso kraljevino, to pa z ozirom na važnost p. t. t. stroke in interese države in poštinih uslužbencev samih.

Zadružne vesti

»Zadružna zastava.« Zveza nabavljališnih zadrug drž. uslužbencev v Beogradu je pričela izdajati poljudni zadrugarski list pod naslovom »Zadružna zastava«. Prva številka lista, ki izhaja vsakega 1. in 15. dne v mesecu, je izšla dne 1. februarja. List izhaja na osmih straneh revijalne oblike. Poedina številka velja 1 Din, na leto pa znaša naročnina 15 Din. Urednik je gosp. Miloš Stibler, uredništvo je pa v Poenka-reovi ulici št. 21 v Beogradu. »Zadružna zastava«, ki objavlja mimo poljudno pisanih zadrugarskih idejnih člankov tudi razno revijalno družinsko gradivo, vsem državnim uslužbenkam — zadrugarjem toplo priporočamo. List je tiskan izmenoma z latinico in cirilico.

**! PORAVNAJTE !
NAROČNINO !**

Manufakturna trgovina

ABIJANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporoča svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapestri itd.) — Puh perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gospodom uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

Kr. dvorni dobavitelj

ANTON VERBIČ, Ljubljana

Delikatese Telefon 2678 Špecerija

Najnižje cene! Sveže blago! Skrbna postrežba!

Priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana

za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

Tovariši!

Kupujte svoje potrebščine

pri tvrdkah ki inserirajo

v »NAŠEM GLASU«

A. & E. SKABERNE, LJUBLJANA

KROJAŠKI ATELJE

Fran Iglič, Ljubljana

Pražakova ulica

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. Lastna zaloga modnega blaga. Uradnikom znaten popust ali na obroke.

KNJIGARNA

Ljubljana

Frančiškanska 6

Telefon št. 3397

Račun poštne hranilnice št. 10.701

Maribor

Tyrševa ulica 44

Telefon št. 2628

Učiteljske tiskarne

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vseh pisarniških in šolskih potrebščin. Lastna izdelovalnica šolskih zvezkov. Knjigarna sprejema naročbe na knjige iz inozemstva, na vse domače in inozemske liste, revije itd. Velika izbira pisemskega papirja, razglednic in slik. Cene solidne! Postrežba točna! Zahtevajte cenik!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin, Ljubljana

Vodnikov trg št. 5.

R. Z. Z. O. Z.

Telefon št. 2421.

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže specerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga pri Zadrugi državnih železničarjev in pri tvrdki Teokarovič.

Širite zadržno misel med svojimi tovariši!